II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Ιουλίου 2003

για την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ελέγχους ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 2626]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/564/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/232/ΕΟΚ ([2]), και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 2 και το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι σχέσεις μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ (εφεξής «τα γραφεία»), και εκείνων της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ουγγαρίας, της Νορβηγίας, της Σλοβακίας, και της Ελβετίας διέπονταν από συμπληρωματικές συμφωνίες στη σύμβαση ενιαίου τύπου για το σύστημα της πράσινης κάρτας που υπεγράφη στις 2 Νοεμβρίου 1951 μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης («συμπληρωματικές συμφωνίες»). Οι συμπληρωματικές αυτές συμφωνίες προέβλεπαν τις πρακτικές ρυθμίσεις για την κατάργηση του ασφαλιστικού ελέγχου στις περιπτώσεις αυτοκινήτων με συνήθη στάθμευση στο έδαφος όλων αυτών των χωρών.

(2) Η Επιτροπή εξέδωσε στη συνέχεια αποφάσεις που επιβάλλουν σε κάθε κράτος μέλος, δυνάμει της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ, να απέχει από τη διενέργεια ελέγχων της ασφάλισης αστικής ευθύνης αυτοκινήτων με συνήθη στάθμευση σε άλλο κράτος μέλος ή στο έδαφος των προαναφερθεισών τρίτων χωρών και που αποτελούν αντικείμενο των συμπληρωματικών συμβάσεων.

(3) Τα εθνικά γραφεία ασφάλισης αναθεώρησαν και ενοποίησαν τα κείμενα των συμπληρωματικών συμφωνιών και τα έχουν αντικαταστήσει με μια ενιαία συμφωνία («την πολυμερή σύμβαση εγγύησης») που υπεγράφη στις 15 Μαρτίου 1991 στη Μαδρίτη σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ. Η πολυμερής αυτή σύμβαση εγγύησης ενσωματώθηκε στην οδηγία 91/323/ΕΟΚ της Επιτροπής ([3]).

(4) Η Επιτροπή εξέδωσε στη συνέχεια τις αποφάσεις 93/43/ΕΟΚ ([4]), 97/828/ΕΚ ([5]), 99/103/ΕΚ ([6]) και 2001/160/ΕΚ ([7]) οι οποίες επιβάλλουν σε κάθε κράτος μέλος, δυνάμει της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ, να απέχουν από τη διενέργεια ελέγχων της ασφάλισης της αστικής ευθύνης για αυτοκίνητα με συνήθη στάθμευση σε άλλο κράτος μέλος ή στο έδαφος, αντιστοίχως, της Ισλανδίας, της Σλοβενίας, της Κροατίας και της Κύπρου.

(5) Στις 30 Μαΐου 2002 συνήφθη στο Ρέθυμνο Κρήτης η «συμφωνία μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων συνδεδεμένων κρατών», σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ. Το πρώτο παράρτημα αυτής της συμφωνίας ενσωματώνει όλες τις διατάξεις της «σύμβασης ενιαίου τύπου μεταξύ γραφείων» και της «πολυμερούς σύμβασης εγγύησης» σε ένα ενιαίο έγγραφο (το «γενικό κανονισμό»). Αυτός ο γενικός κανονισμός αντικαθιστά τις δύο προηγούμενες συμβάσεις από την 1η Αυγούστου 2003.

(6) Επομένως, την 1η Αυγούστου 2003 καταργούνται οι αποφάσεις 91/323/ΕΟΚ, 93/43/ΕΟΚ, 97/828/ΕΚ, 99/103/ΕΚ και 2001/160/ΕΚ,

([1]) ΕΕ L 103 της 2.5.1972, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 129 της 19.5.1990, σ. 33.
([3]) ΕΕ L 177 της 5.7.1991, σ. 25.
([4]) ΕΕ L 16 της 25.1.1993, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 343 της 13.12.1997, σ. 25.
([6]) ΕΕ L 33 της 6.2.1999, σ. 25.
([7]) ΕΕ L 57 της 27.2.2001, σ. 56.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την 1η Αυγούστου 2003 κάθε κράτος μέλος απέχει της διενέργειας ελέγχων της ασφάλισης αστικής ευθύνης για τα οχήματα με συνήθη στάθμευση σε άλλο κράτος μέλος ή στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Κροατίας, της Κύπρου, της Ουγγαρίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Σλοβακίας, της Σλοβενίας και της Ελβετίας, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της «συμφωνίας μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων συνδεδεμένων κρατών», που συνάφθηκε στις 30 Μαΐου 2002 και επισυνάπτεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Την 1η Αυγούστου 2003 καταργούνται οι αποφάσεις 91/323/ΕΟΚ, 93/43/ΕΟΚ, 97/828/ΕΚ, 99/103/ΕΚ και 2001/160/ΕΚ.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 28 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή

Frederik BOLKESTEIN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσάρτημα

Συμφωνία μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων συνδεδεμένων κρατών της 30ής Μαΐου 2002

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Έχοντας υπόψη την οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, (πρώτη οδηγία για την ασφάλιση αυτοκινήτων) δυνάμει της οποίας τα εθνικά γραφεία ασφάλισης των κρατών μελών συνάπτουν μεταξύ τους συμφωνία κατά την οποία κάθε εθνικό γραφείο εγγυάται, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας περί υποχρεωτικής ασφάλισης, την ικανοποίηση των αξιώσεων από ατυχήματα που έγιναν στο έδαφός του και τα οποία προκλήθηκαν από τη χρήση οχημάτων με συνήθη στάθμευση στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, είτε τα οχήματα αυτά είναι ασφαλισμένα είτε όχι,

Έχοντας υπόψη το γεγονός ότι, δυνάμει της προαναφερθείσας οδηγίας, τα οχήματα με συνήθη στάθμευση σε τρίτη χώρα θεωρούνται ως οχήματα με συνήθη στάθμευση στην Κοινότητα, εφόσον τα εθνικά γραφεία ασφάλισης όλων των κρατών μελών — καθένα σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας περί υποχρεωτικής ασφάλισης— εγγυώνται χωριστά την ικανοποίηση αξιώσεων που προκαλούνται από τη χρήση αυτών των οχημάτων εντός του εδάφους τους,

Έχοντας υπόψη ότι, κατ' εφαρμογή αυτών των διατάξεων, τα εθνικά γραφεία ασφάλισης των κρατών μελών και τα εθνικά γραφεία ασφάλισης των άλλων κρατών συνήψαν πολυάριθμες συμφωνίες για τη συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις της οδηγίας και ότι τα γραφεία αυτά αποφάσισαν στη συνέχεια να αντικαταστήσουν τις συμφωνίες αυτές από μία ενιαία συμφωνία γνωστή ως «Η πολυμερής σύμβαση εγγύησης μεταξύ εθνικών γραφείων ασφάλισης» η οποία υπεγράφη στη Μαδρίτη στις 15 Μαρτίου 1991,

Έχοντας υπόψη ότι, κατά τη γενική τους συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο Ρέθυμνο Κρήτης στις 30 Μαΐου 2002, το συμβούλιο των γραφείων αποφάσισε να ενσωματώσει όλες τις διατάξεις της σύμβασης ενιαίου τύπου μεταξύ γραφείων και της πολυμερούς σύμβασης εγγύησης μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης, η οποία διέπει τις σχέσεις μεταξύ των γραφείων, σε ένα ενιαίο έγγραφο γνωστό ως γενικό κανονισμό,

Τα υπογράφοντα γραφεία συνήψαν την ακόλουθη συμφωνία:

Άρθρο 1

Τα υπογράφοντα γραφεία αναλαμβάνουν, στο πλαίσιο των αμοιβαίων τους σχέσεων, να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις καθώς και τις προαιρετικές διατάξεις του τμήματος III του γενικού κανονισμού και, εφόσον εφαρμόζεται, του τμήματος II του κανονισμού αυτού που εγκρίθηκε από το συμβούλιο των γραφείων στις 30 Μαΐου 2002, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στο προσάρτημα 1 της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 2

Τα υπογράφοντα γραφεία χορηγούν αμοιβαία αρμοδιότητα, στο όνομά τους και στο όνομα των μελών τους, να προβαίνουν σε φιλικό διακανονισμό κάθε αξίωσης και να παραλαμβάνουν κάθε δικόγραφο ή εξώδικο που ενδέχεται να οδηγήσει στην καταβολή αποζημίωσης για ατυχήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτού του γενικού κανονισμού.

Άρθρο 3

Η δέσμευση του άρθρου 1 τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2003, ημερομηνία κατά την οποία θα υποκαταστήσει την σύμβαση ενιαίου τύπου μεταξύ γραφείων και την πολυμερή σύμβαση εγγύησης μεταξύ εθνικών γραφείων ασφάλισης οι οποίες σήμερα δεσμεύουν τους υπογράφοντες της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα συμφωνία είναι αόριστης χρονικής ισχύος. Πάντως, κάθε συμβαλλόμενο γραφείο δύναται να αποχωρήσει από την παρούσα συμφωνία κοινοποιώντας γραπτώς την απόφασή του στον γενικό γραμματέα του συμβουλίου των γραφείων ο οποίος, με τη σειρά του, ενημερώνει σχετικά τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα γραφεία καθώς και την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αποχώρηση αυτή θα αρχίσει να ισχύει μετά την παρέλευση δωδεκάμηνης περιόδου από την ημερομηνία αποστολής της κοινοποίησης αυτής. Το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο γραφείο παραμένει υπεύθυνο, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας συμφωνίας και των παραρτημάτων της, για την ικανοποίηση κάθε αίτησης αποζημίωσης που αφορά το διακανονισμό αξιώσεων από ατυχήματα που έγιναν έως τη λήξη της προαναφερόμενης περιόδου.

Άρθρο 5

Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται μεταξύ των κατωτέρω αναφερόμενων συμβαλλόμενων γραφείων και καλύπτει τα εδάφη για τα οποία το κάθε γραφείο είναι αρμόδιο· η συμφωνία συνάπτεται υπό μορφή τριών πρωτοτύπων στην αγγλική και στη γαλλική γλώσσα.

Ένα αντίγραφο σε καθεμία από τις δύο αυτές γλώσσες θα κατατεθεί αντίστοιχα στη γραμματεία του συμβουλίου των γραφείων, στη γενική γραμματεία της ευρωπαϊκής επιτροπής ασφαλίσεων και στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η γενική γραμματεία του συμβουλίου των γραφείων θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα της παρούσας συμφωνίας σε κάθε συμβαλλόμενο γραφείο.

Ρέθυμνο, 30 Μαΐου 2002.

Αυστρία, για το Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, Secretary & Manager

Βέλγιο, για το Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, Directeur-Secrétaire Général

Ελβετία (και Λίχτενσταϊν), για το Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, President

Κύπρος, για το Ταμείο Ασφάλισης Αυτοκινήτων: Αρίστος Πισσίρης, πρόεδρος και Ανδρέας Χαραλαμπίδης, διευθυντής/γραμματέας

Τσεχική Δημοκρατία, για το Ceská Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, Chief Executive

Γερμανία, για το Deutches Buro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, Managing Director

Δανία (και οι Φερόες Νήσοι), για το Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, Managing Director

Ισπανία, για το Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, President

Γαλλία, για το Bureau Central Français: Alain Bouchon, President

Φινλανδία, για το Liikennevakuutuskeskus: Mr. Olli Latola, Chairman of the Board και Mrs Ulla Niku-Koskinen, Managing Director

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, τα νησιά της Μάγχης, Γιβραλτάρ και Νήσος του Man, για το Motor Insurers' Bureau: James Read, Chief Executive

Ελλάδα, για το Γραφείο Ασφάλισης Αυτοκινήτων: Μιχάλης Ψαλίδας, πρόεδρος και Γεώργιος Τζανής, γενικός γραμματέας

Ουγγαρία, για το Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, Managing Director

Κροατία, για το Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, General Manager

Ιταλία (και η Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου και το Κράτος του Βατικανού), για το Ufficio Centrale Italiano (U.C.I.): Raffaele Pellino, President

Ιρλανδία, για το Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, Chief Executive

Ισλανδία, για το Alpjódlegar Bifreidatryggingar á Islandi: Sigmar Ármannsson, Managing Director

Λουξεμβούργο, για το Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, Secretary General

Νορβηγία, για το Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, Managing Director

Κάτω Χώρες, για το Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, Chairman

Πορτογαλία, για το Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, Vice Chairman και Antonio Lourenço, Vogel

Σουηδία, για το Trafikförsakringsföreningen: Ulf Blomgren, Managing Director

Σλοβακία, για το Slovenská kancelária poist'ovatel'ov: Imrich Fekete, Chairman και Lydia Blaeková, Chief Executive

Σλοβενία, για το Slovensko Zavarovalno Zdruenje, GIZ: Tjaša Korbar, Head of the Green Card Bureau (εξ ονόματος του Mirko Kalua, Director)

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ 1

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Προοίμιο

1. Επειδή το 1949 η ομάδα εργασίας οδικών μεταφορών της επιτροπής εσωτερικών μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών απέστειλε στις κυβερνήσεις των κρατών μελών σύσταση [1] με την οποία καλούσε αυτά να ζητήσουν από τους ασφαλιστές, οι οποίοι παρέχουν κάλυψη για κινδύνους που γεννούν αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση οχημάτων, να καταρτίσουν συμφωνίες για την καθιέρωση ενός ενιαίου και πρακτικά εφαρμοστέου νομοθετικού πλαισίου, το οποίο θα παρέχει στους οδηγούς μηχανοκίνητων οχημάτων, δυνατότητα ικανοποιητικής ασφαλιστικής κάλυψης όταν αυτοί εισέρχονται σε χώρες όπου η ασφάλιση κατά των κινδύνων αυτών είναι υποχρεωτική.

2. Επειδή η σύσταση αυτή όριζε ότι η εισαγωγή ενός ενιαίου εγγράφου ασφαλίσεως συνιστά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την επίτευξη του στόχου αυτού και ότι επίσης θέτει τις βασικές αρχές για μελλοντικές συμφωνίες μεταξύ των ασφαλιστών των διαφόρων χωρών.

3. Επειδή η σύμβαση μεταξύ των γραφείων, το κείμενο της οποίας υιοθετήθηκε το Νοέμβριο του 1951 από τους εκπροσώπους των ασφαλιστών των κρατών τα οποία τότε ανταποκρίθηκαν θετικά στη σύσταση, αποτέλεσε τη βάση της σχέσεως μεταξύ των ασφαλιστών αυτών.

4. Επειδή:

   α) στόχος του συστήματος —κοινώς γνωστό ως «σύστημα πράσινης κάρτας»— ήταν να διευκολύνει τη διεθνή κυκλοφορία των μηχανοκίνητων οχημάτων καθιστώντας εφικτή την ασφάλιση για κινδύνους που συνεπάγονται αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση αυτών, να πληρούνται τα κριτήρια που επιβάλλει η χώρα φιλοξενίας καθώς επίσης να εγγυηθεί την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών σε περίπτωση ατυχήματος, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τους κανονισμούς της χώρας αυτής·

   β) η διεθνής κάρτα ασφάλισης μηχανοκίνητων οχημάτων («πράσινη κάρτα»), η οποία έχει αναγνωριστεί επισήμως από τα κράτη που έχουν υιοθετήσει τη σύσταση των Ηνωμένων Εθνών, συνιστά απόδειξη σε κάθε χώρα φιλοξενίας για την υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση του οχήματος που αναγράφεται σε αυτήν·

   γ) σε κάθε κράτος που συμμετέχει, δημιουργήθηκε και εγκρίθηκε ένα εθνικό γραφείο προκειμένου να παρέχει διπλή εγγύηση:

      — στην κυβέρνησή του, ότι ο ξένος ασφαλιστής θα τηρεί τη νομοθεσία του κράτους αυτού και ότι θα παρέχει αποζημίωση στα ζημιωθέντα μέρη εντός των ορίων της,

      — στο γραφείο της χώρας φιλοξενίας για την δέσμευση του μέλους —ασφαλιστή που παρέχει ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης σε σχέση με τη χρήση του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα·

   δ) συνεπεία της μη κερδοσκοπικής διπλής αυτής εντολής, κάθε γραφείο απαιτείται να έχει ανεξάρτητη οικονομική δομή βασισμένη στην κοινή δέσμευση των ασφαλιστών που είναι εξουσιοδοτημένοι να παρέχουν υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων εντός της εθνικής αγοράς του γραφείου, δίδοντας έτσι σε αυτό τη δυνατότητα να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμφωνίες μεταξύ αυτού και άλλων γραφείων.

5. Επειδή:

   α) μερικά κράτη, προκειμένου να διευκολύνουν περαιτέρω τη διεθνή οδική κυκλοφορία, έχουν καταργήσει τον έλεγχο πράσινης κάρτας στα σύνορά τους δυνάμει συμφωνιών που έχουν υπογράψει τα αντίστοιχα γραφεία, κυρίως με βάση την ταξινόμηση (πινακίδα) των οχημάτων·

   β) με την από 24 Απριλίου 1972 οδηγία του [2], το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρότεινε στα γραφεία των κρατών μελών τη σύναψη μιας τέτοιας συμφωνίας, γνωστής τότε ως συμπληρωματική συμφωνία των γραφείων, η οποία υπεγράφη στις 16 Οκτωβρίου 1972·

   γ) επακόλουθες συμφωνίες, βασισμένες στις ίδιες αρχές, έδωσαν τη δυνατότητα σε γραφεία άλλων χωρών να γίνουν μέλη. Και οι συμφωνίες αυτές συγκεντρώθηκαν τότε σε ενιαίο κείμενο το οποίο υπεγράφη τη 15η Μαρτίου 1991 και ονομάζεται πολυμερής σύμβαση εγγυήσεως.

6. Επειδή είναι ήδη επιθυμητό να ενσωματωθούν όλες οι διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των γραφείων σε ενιαίο κείμενο, το συμβούλιο των γραφείων, στην γενική συνέλευση της 30ής Μαΐου 2002 στο Ρέθυμνο της Κρήτης, υιοθέτησε την παρούσα ενοποιημένη συμφωνία.

---

[1] Σύσταση αριθ. 5 που υιοθετήθηκε τον Ιανουάριο του 1949, αντικατασταθείσα από το προσάρτημα 2 της ενοποιημένης απόφασης για τη διευκόλυνση των οδικών μεταφορών που υιοθετήθηκε από την ομάδα εργασίας οδικών μεταφορών της επιτροπής εσωτερικών μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο παράρτημα 1.

[2] Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, για τη νομοθετική σύγκλιση των κρατών μελών σε σχέση με την ασφάλιση για την αστική ευθύνη όσον αφορά τη χρήση μηχανοκινήτων οχημάτων και την επιβολή της υποχρεωτικής ασφάλισης για την ευθύνη αυτή, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση, η έγκριση τεκμαίρεται δοθείσα και ισχύουσα από τη λήξη της περιόδου αυτής.

ΤΜΗΜΑ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας ενοποιημένης συμφωνίας είναι να ρυθμίσει τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των εθνικών γραφείων διεθνούς ασφάλισης, εφαρμόζοντας έτσι τις διατάξεις της συστάσεως αριθ. 5 που υιοθετήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 1949 από την ομάδα εργασίας οδικών μεταφορών της επιτροπής εσωτερικών μεταφορών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών, όπως αντικαταστήθηκε από το παράρτημα 2 της ενιαίας αποφάσεως για τη διευκόλυνση των οδικών μεταφορών (R.E.4) που υιοθετήθηκε από την ομάδα εργασίας κατά την εβδομηκοστή τέταρτη σύνοδο αυτής που έλαβε χώρα από 25 έως 29 Ιουνίου 1984, υπό την τρέχουσα μορφή της (στο εξής: «σύσταση αριθ. 5»).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας ενοποιημένης συμφωνίας οι ακόλουθες λέξεις και φράσεις θα φέρουν αποκλειστικά την έννοια που αποδίδεται σε αυτές κατωτέρω και καμία άλλη:

1. «Εθνικό γραφείο ασφάλισης» (στο εξής: «γραφείο»): νοείται η επαγγελματική οργάνωση που είναι μέλος του συμβουλίου των γραφείων και έχει συγκροτηθεί στη χώρα εγκατάστασής του σύμφωνα με τη σύσταση αριθ. 5.

2. «Ασφαλιστής»: νοείται κάθε επιχείρηση αρμόδια να παρέχει υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.

3. «Μέλος»: νοείται κάθε ασφαλιστής που είναι μέλος γραφείου.

4. «Ανταποκριτής»: νοείται ο ασφαλιστής ή τρίτος που διορίστηκε από έναν ή περισσότερους ασφαλιστές με έγκριση του γραφείου της χώρας στην οποία αυτός είναι εγκατεστημένος, με σκοπό το χειρισμό και το διακανονισμό των αξιώσεων που απορρέουν από ατυχήματα στα οποία εμπλέκονται οχήματα για τα οποία ο (οι) εν λόγω ασφαλιστής(-ές) έχουν εκδώσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο και τα οποία (ατυχήματα) συνέβησαν στη χώρα αυτή.

5. «Όχημα»: νοείται κάθε μηχανοκίνητο όχημα για μετακίνηση επί ξηράς, κινούμενο με μηχανική ενέργεια το οποίο όμως δεν κινείται επί σιδηρογραμμών καθώς και κάθε ρυμουλκό συνδεδεμένο ή μη, μόνον εφόσον το όχημα ή το ρυμουλκούμενο υπάγονται στο καθεστώς υποχρεωτικής ασφάλισης στη χώρα εντός της οποίας γίνεται χρήση αυτών.

6. «Ατύχημα»: νοείται κάθε γεγονός που προκαλεί απώλεια ή σωματική βλάβη το οποίο δύναται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας όπου αυτό συνέβη, να εμπίπτει στο πεδίο υποχρεωτικής ασφάλισης για ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση οχήματος.

7. «Ζημιωθέν πρόσωπο»: νοείται κάθε πρόσωπο που δικαιούται να αξιώσει αποζημίωση για απώλεια ή σωματική βλάβη που προκλήθηκε από όχημα.

8. «Αξίωση»: νοείται μία ή περισσότερες απαιτήσεις για αποζημίωση που ασκούνται από το ζημιωθέν πρόσωπο και η (οι) οποία(-ες) απορρέουν από το ίδιο ατύχημα.

9. «Ασφαλιστήριο»: νοείται η σύμβαση υποχρεωτικής ασφάλισης που εκδίδει μέλος το οποίο παρέχει κάλυψη αστικής ευθύνης από τη χρήση οχήματος.

10. «Ασφαλισμένος»: νοείται κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη έναντι τρίτων καλύπτεται από σύμβαση ασφαλίσεως.

11. «Πράσινη κάρτα»: νοείται το διεθνές πιστοποιητικό ασφαλίσεως οχημάτων το οποίο είναι σύμφωνο με τα πρότυπα που έχει εγκρίνει το συμβούλιο των γραφείων.

12. «Συμβούλιο των γραφείων»: νοείται το σώμα στο οποίο οφείλουν να ανήκουν όλα τα γραφεία και το οποίο είναι επιφορτισμένο με τη διοίκηση και λειτουργία του συστήματος διεθνούς ασφαλίσεως αστικής ευθύνης έναντι τρίτων εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων (γνωστό ως «σύστημα πράσινης κάρτας»).

Άρθρο 3

Διακανονισμός αξιώσεων

1. Μόλις ένα γραφείο λάβει γνώση για ατύχημα το οποίο έλαβε χώρα στην επικράτεια της χώρας για την οποία είναι αυτό αρμόδιο, και στο οποίο εμπλέκεται όχημα άλλης χώρας, οφείλει να προβεί, χωρίς να υποχρεούται να αναμένει την επίσημη άσκηση αξιώσεως, στην έρευνα των συνθηκών του ατυχήματος. Οφείλει επιπλέον να ειδοποιήσει για το ατύχημα το συντομότερο δυνατό τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την πράσινη κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αρμόδιο γραφείο —εάν το κρίνει απαραίτητο. Κάθε παράλειψη να προβεί στις ανωτέρω ενέργειες, ωστόσο, δεν θεμελιώνει οποιαδήποτε ευθύνη του γραφείου.

Σε περίπτωση που, κατά την πορεία της έρευνας αυτής, το γραφείο διαπιστώσει ότι ο ασφαλιστής του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα είναι αναγνωρισμένος και υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4, οφείλει να διαβιβάσει αμέσως τις πληροφορίες αυτές στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να προβεί περαιτέρω στις απαραίτητες ενέργειες.

2. Με την επίδοση ασκηθείσας αξιώσεως η οποία απορρέει από ατύχημα υπό τις συνθήκες που αναγράφονται ανωτέρω, και εφόσον υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής του ασφαλιστή, το γραφείο οφείλει να διαβιβάσει αμέσως την αξίωση στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να χειριστεί και να διακανονίσει αυτήν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής, το γραφείο οφείλει να ειδοποιήσει αμέσως τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την πράσινη κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αντίστοιχο γραφείο, εάν είναι απαραίτητο, ότι επεδόθη στο ίδιο αξίωση που έχει ασκηθεί και ότι θα την χειριστεί το ίδιο ή θα φροντίσει αυτή να διακανονιστεί από εκπρόσωπο του οποίου η ταυτότητα πρέπει επίσης να γνωστοποιηθεί.

3. Το γραφείο είναι αρμόδιο να προβαίνει στο φιλικό διακανονισμό της αξιώσεως ή να παραλαμβάνει εξώδικο ή δικόγραφο που του επιδίδεται και το οποίο ενδεχομένως αφορά την καταβολή αποζημιώσεως.

4. Όλες οι αξιώσεις θα διακανονίζονται από το γραφείο με απόλυτη αυτονομία και σύμφωνα με τις νομικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα και οι οποίες αφορούν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων και την υποχρεωτική ασφάλιση, προς το καλύτερο συμφέρον του ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την πράσινη κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή του αντίστοιχου γραφείου —εάν αυτό ενδείκνυται.

Το γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο για κάθε ζήτημα σχετικό με την ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα (ακόμη και όταν αναφέρεται σε νομικές διατάξεις που ισχύουν σε άλλη χώρα) και για το διακανονισμό της αξίωσης. Σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη, το γραφείο οφείλει, κατόπιν ρητής αιτήσεως, να ενημερώσει τον ασφαλιστή ή το αντίστοιχο γραφείο προτού λάβει την τελική απόφαση.

5. Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός της αξιώσεως υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το γραφείο οφείλει να συμβουλευτεί τον ασφαλιστή σχετικά με το τμήμα εκείνο της αξίωσης που υπερβαίνει τους άνω όρους και τα όρια. Δεν απαιτείται συναίνεση του ασφαλιστή όταν το εφαρμοστέο δίκαιο επιβάλλει στο γραφείο την υποχρέωση να λάβει υπόψη τις συμβατικές εγγυήσεις πέραν των όρων ή ορίων που προβλέπει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

6. Το γραφείο δεν δύναται με ίδια βούληση ή χωρίς την έγγραφη συναίνεση του ασφαλιστή ή του αντίστοιχου γραφείου να αναθέσει τη διευθέτηση της αξίωσης σε εκπρόσωπο ο οποίος εξαρτά οικονομικά συμφέροντα από αυτήν δυνάμει κάποιας συμβατικής υποχρέωσης. Σε περίπτωση που το πράξει, χωρίς την ανωτέρω συναίνεση, το δικαιωμά του προς επανείσπραξη περιορίζεται στο μισό του ποσού που θα εδικαιούτο άλλως να επανεισπράξει.

Άρθρο 4

Ανταποκριτές

1. Με την επιφύλαξη κάθε αντίθετης συμφωνίας η οποία δεσμεύει το γραφείο έναντι άλλων γραφείων ή/και με κάθε νομική ή κανονιστική διάταξη, κάθε γραφείο ορίζει τους όρους υπό τους οποίους παρέχει, αρνείται ή ανακαλεί την έγκρισή του για ανταποκριτές εγκατεστημένους στην χώρα για την οποία αυτό είναι αρμόδιο.

Ωστόσο, η ανωτέρω έγκριση παρέχεται αυτομάτως όταν αιτείται στο όνομα κάποιου μέλους άλλου γραφείου για επιχείρηση του μέλους αυτού εγκατεστημένη στη χώρα του γραφείου προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, υπό τον όρο ότι η επιχείρηση αυτή έχει την άδεια να συνάπτει ασφαλίσεις αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.

2. Τα γραφεία των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου υποχρεούνται, όταν παραλαμβάνουν μια τέτοια αίτηση, να εγκρίνουν ως ανταποκριτές της χώρας τους εκπροσώπους για αξιώσεις, ήδη διορισμένους από τους ασφαλιστές άλλων κρατών μελών σύμφωνα με την οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Η έγκριση αυτή δεν δύναται να ανακληθεί καθόσον χρόνο ο αντίστοιχος ανταποκριτής διατηρεί την ιδιότητά του ως εκπρόσωπος για αξιώσεις σύμφωνα με την ανωτέρω οδηγία, εκτός εάν υποπέσει σε βαριά παράβαση των υποχρεώσεών του που απορρέουν από το παρόν άρθρο.

3. Το γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να αποστείλει, κατόπιν αιτήσεως ενός μέλους του, σε άλλο γραφείο αίτηση για έγκριση ανταποκριτή εγκατεστημένου στη χώρα του γραφείου αυτού. Η αίτηση αυτή θα αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail) και θα συνοδεύεται από αποδεικτικό ότι ο προτεινόμενος ανταποκριτής αποδέχεται την αιτούμενη έγκριση.

Το αρμόδιο γραφείο οφείλει να δώσει ή να αρνηθεί την έγκριση του εντός τριών μηνών από την ημερομηνία που αναγράφεται στο αποδεικτικό της αιτήσεως και να κοινοποιήσει την απόφασή του και την ημερομηνία ισχύος αυτής στο γραφείο το οποίο είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση καθώς και στον ενδιαφερόμενο ανταποκριτή. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση, η έγκριση τεκμαίρεται δοθείσα και ισχύουσα από τη λήξη της περιόδου αυτής.

4. Ο ανταποκριτής θα χειρίζεται κάθε αξίωση σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα και οι οποίες ρυθμίζουν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών και την υποχρεωτική ασφάλιση για ευθύνη εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων, στο όνομα του γραφείου που έδωσε την έγκριση, η οποία (αξίωση) απορρέει από ατύχημα που συνέβη στη χώρα αυτή και στο οποίο ενεπλάκησαν οχήματα ασφαλισμένα από τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση.

Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων οχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα, ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, ο ανταποκριτής οφείλει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 5.

([1]) ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65.

5. Το γραφείο το οποίο ενέκρινε κάποιον ανταποκριτή αναγνωρίζει αυτόν ως αποκλειστικά αρμόδιο να χειρίζεται και να διακανονίζει τις αξιώσεις προς αποζημίωση, στο όνομα του γραφείου και για λογαριασμό του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση. Το γραφείο οφείλει να ενημερώσει τα ζημιωθέντα μέρη για την αρμοδιότητα αυτή του ανταποκριτή καθώς και να διαβιβάζει σε αυτόν κάθε κοινοποίηση σχετική με τις αξιώσεις αυτές. Ωστόσο, το γραφείο δύναται ανά πάσα στιγμή και χωρίς να υποχρεούται να δικαιολογήσει την απόφασή του, να αναλάβει το ίδιο το διακανονισμό και τη διευθέτηση μιας αξίωσης — αφαιρώντας αυτήν από τον ανταποκριτή.

6. Σε περίπτωση που, για οποιοδήποτε λόγο, το γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση σε ζημιωθέν πρόσωπο στη θέση του ανταποκριτή, νομιμοποιείται να επανεισπράξει ευθέως από το γραφείο μέσω του οποίου απεστάλη η αίτηση για έγκριση, σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 5.

7. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 4, ο ανταποκριτής δύναται να συμφωνεί ελεύθερα με τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε το διορισμό του, τους όρους επανείσπραξης των ποσών που κατεβλήθησαν στα ζημιωθέντα μέρη καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού αμοιβής διαχείρισης ζημίας (διαχειριστικών εξόδων —handling fees), ωστόσο, η συμφωνία αυτή δεν ισχύει έναντι οποιουδήποτε γραφείου.

Σε περίπτωση που ο ανταποκριτής δεν δύναται να εισπράξει το ποσό που έχει προκαταβάλει ως αποζημίωση, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 4 παράγραφος 4, για λογαριασμό του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε το διορισμό του, θα επανεισπράξει από το γραφείο που ενέκρινε τον διορισμό αυτό. Αυτό το γραφείο θα επανεισπράξει εν συνεχεία από το γραφείο του οποίου ο εν λόγω ασφαλιστής είναι μέλος σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5.

8. Όταν ένα γραφείο ενημερωθεί ότι κάποιο μέλος του αποφάσισε να παύσει έναν ανταποκριτή, οφείλει άμεσα να ενημερώσει σχετικά το γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση για αυτόν. Το τελευταίο ορίζει κατά διακριτική του ευχέρεια την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

Όταν γραφείο το οποίο έδωσε την έγκρισή του για έναν ανταποκριτή αποφασίσει να ανακαλέσει την έγκρισή του ή ενημερωθεί ότι ο ανταποκριτής επιθυμεί να ανακληθεί αυτή, οφείλει να ενημερώσει αμέσως το γραφείο στο οποίο είχε διαβιβάσει την αίτηση για διορισμό του ανταποκριτή. Οφείλει επίσης να ενημερώσει το γραφείο για την ημερομηνία ισχύος της ανακλήσεως του ανταποκριτή ή την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

Άρθρο 5

Όροι επανείσπραξης

1. Όταν το γραφείο ή ο εκπρόσωπος αυτού που διορίσθηκε για το σκοπό αυτό διακανονίσει κάθε αξίωση που απορρέει από το ίδιο ατύχημα, αποστέλλει, το αργότερο εντός ενός έτους από την ημέρα που έλαβε χώρα η τελευταία καταβολή υπέρ του ζημιωθέντος προσώπου, με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, στο μέλος του γραφείου που είχε εκδώσει την πράσινη κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή στο αντίστοιχο γραφείο —εάν το κρίνει αναγκαίο— απαίτηση για επανείσπραξη η οποία θα ορίζει:

1.1. τα ποσά που κατεβλήθησαν ως αποζημίωση στα ζημιωθέντα πρόσωπα, είτε με φιλικό διακανονισμό είτε δυνάμει δικαστικής απόφασης,

1.2. τα ποσά που δαπανήθηκαν για εξωτερικές υπηρεσίες κατά το χειρισμό και διακανονισμό κάθε αξίωσης καθώς και όλα τα έξοδα που εγένοντο για τους σκοπούς της δικαστικής διαδικασίας τα οποία θα κατεβάλλοντο υπό παρόμοιες συνθήκες από ασφαλιστή εγκατεστημένο στη χώρα του ατυχήματος,

1.3. την αμοιβή διαχείρισης ζημίας και την κάλυψη όλων των λοιπών δαπανών υπολογιζόμενων σύμφωνα με τους εγκεκριμένους κανόνες του συμβουλίου των γραφείων.

Σε περιπτώσεις αξιώσεων που γεννώνται από το ίδιο ατύχημα και οι οποίες διακανονίζονται χωρίς να καταβληθεί αποζημίωση, τα ποσά που αναφέρονται ανωτέρω υπό το άρθρο 5 παράγραφος 1 σημείο 2 καθώς και το ελάχιστο ποσό των διαχειριστικών εξόδων που ορίζεται από το συμβούλιο των γραφείων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5 παράγραφος 1 σημείο 3, δύνανται να απαιτηθούν.

2. Η απαίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών θα ορίζει ότι τα οφειλόμενα ποσά είναι πληρωτέα στη χώρα και στο εθνικό νόμισμα του δικαιούχου, απαλλαγμένα από έξοδα, εντός περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία της απαιτήσεως και ότι, με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζονται αυτομάτως τόκοι υπερημερίας επί του οφειλομένου ποσού, σε ποσοστό 12 % ετησίως, από την ημέρα της απαιτήσεως έως την ημέρα της είσπραξης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Η απαίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών δύναται επίσης να ορίζει ότι τα ποσά που εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα είναι πληρωτέα σε ευρώ, στην ισοτιμία συναλλάγματος που ισχύει στη χώρα του γραφείου που αξιώνει τα ποσά, κατά την ημερομηνία της απαίτησης.

3. Οι απαιτήσεις προς είσπραξη των ανωτέρω ποσών, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνουν πληρωμές για πρόστιμα, εγγυήσεις ή άλλες χρηματικές ποινές που επιβλήθηκαν στον ασφαλισμένο και οι οποίες δεν καλύπτονται ασφαλιστικά για αστική ευθύνη από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

4. Τα παραστατικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του εγγράφου που αποδεικνύει αντικειμενικά ότι η οφειλόμενη αποζημίωση έχει καταβληθεί στα ζημιωθέντα πρόσωπα, θα αποστέλλονται αμέσως κατόπιν σχετικού αιτήματος αλλά χωρίς καθυστέρηση στην επανείσπραξη.

5. Η επανείσπραξη των ποσών που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2 ανωτέρω, δύναται να απαιτηθεί σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου παρότι το γραφείο πιθανόν δεν διακανόνισε όλες τις αξιώσεις που απορρέουν από το ίδιο ατύχημα. Τα διαχειριστικά έξοδα που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 σημείο 3 ανωτέρω, δύνανται επίσης να απαιτηθούν εφόσον το κύριο κεφάλαιο που συνιστά το αντικείμενο της επανείσπραξης υπερβαίνει το ποσό που ορίστηκε από το συμβούλιο των γραφείων.

6. Σε περίπτωση που, μετά την ικανοποίηση της απαίτησης για επανείσπραξη των καταβληθέντων, κάποια αξίωση ασκείται εκ νέου ή προκύπτει κάποια περαιτέρω αξίωση απορρέουσα από το ίδιο ατύχημα, το υπόλοιπο των διαχειριστικών εξόδων —εάν υπάρχει— υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο που απαιτείται η επανείσπραξη των καταβληθέντων σε σχέση με την αξίωση που ασκείται εκ νέου ή την περαιτέρω αξίωση.

7. Σε περίπτωση που δεν γεννάται αξίωση αποζημίωσης από κάποιο ατύχημα, δεν δύναται να απαιτηθούν διαχειριστικά έξοδα.

Άρθρο 6

Υποχρέωση εγγυήσεως

1. Κάθε γραφείο οφείλει να εγγυηθεί την επανείσπραξη από τα μέλη του των ποσών που απαιτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από τον διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Σε περίπτωση που μέλος γραφείου δεν προβεί στην καταβολή των ποσών που έχουν απαιτηθεί εντός της περιόδου των δύο μηνών που ορίζεται στο άρθρο 5, το γραφείο στο οποίο ανήκει το μέλος αυτό οφείλει να καταβάλει το ίδιο τα ποσά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, κατόπιν επίκλησης της υποχρέωσής του ως εγγυητή εκ μέρους του γραφείου της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή του διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Το γραφείο που είναι εγγυητής, θα προβεί στην πληρωμή εντός περιόδου ενός μηνός. Με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζεται αυτομάτως τόκος υπερημερίας εκ 12 % ετησίως επί του οφειλόμενου ποσού από την ημερομηνία που διετυπώθη απαίτηση βάσει της εγγυήσεως, έως την ημερομηνία λήψεως του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Η διαβίβαση της απαίτησης βάσει της ιδιότητας του γραφείου ως εγγυητή, θα γίνεται με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο εντός περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία αποστολής της αιτήσεως για επανείσπραξη σύμφωνα με το άρθρο 5. Με την εκπνοή αυτής της περιόδου και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος για τόκους υπερημερίας, η ευθύνη του γραφείου που ενεργεί ως εγγυητής θα περιορίζεται στο ποσό που οφείλεται από το μέλος του, πλέον τόκων δώδεκα μηνών υπολογιζόμενων προς 12 % ετησίως.

Κανένα αίτημα για καταβολή βάσει εγγυήσεως δεν θα γίνεται αποδεκτό, εάν υποβληθεί μετά την πάροδο δύο ετών από την αποστολή της απαίτησης για επανείσπραξη.

2. Κάθε γραφείο εγγυάται ότι τα μέλη του θα δίδουν οδηγίες στους ανταποκριτές των οποίων έχουν ζητήσει την έγκριση, να διακανονίζουν τις αξιώσεις που ασκούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 4 παράγραφος 4 ανωτέρω, καθώς και ότι θα διαβιβάζουν στους ανταποκριτές αυτούς ή στο γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα κάθε έγγραφο σχετικό με την αξίωση ο διακανονισμός της οποίας τους έχει ανατεθεί.

ΤΜΗΜΑ II

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΡΤΑ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι συμβατικές σχέσεις των γραφείων βασίζονται στην πράσινη κάρτα.

Άρθρο 7

Έκδοση και παράδοση πράσινης κάρτας

1. Κάθε γραφείο φέρει την ευθύνη για την εκτύπωση των πράσινων καρτών αυτού ή θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του για την εκτύπωσή τους.

2. Κάθε γραφείο θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του να χορηγούν πράσινες κάρτες στους ασφαλισμένους τους αποκλειστικά για οχήματα καταχωρισμένα σε μητρώα της κάθε χώρας για την οποία το εν λόγω γραφείο είναι αρμόδιο.

3. Κάθε μέλος δύναται να εξουσιοδοτηθεί από το γραφείο του για τη χορήγηση πράσινων καρτών στους ασφαλισμένους του σε κάθε χώρα στην οποία δεν υπάρχει γραφείο, υπό τον όρο ότι το μέλος είναι εγκατεστημένο στη χώρα αυτή. Η δυνατότητα αυτή περιορίζεται στα οχήματα που είναι καταχωρισμένα σε μητρώα στην εν λόγω χώρα.

4. Όλες οι πράσινες κάρτες θεωρούνται έγκυρες για τουλάχιστον δεκαπέντε ημέρες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος. Σε περίπτωση που πράσινη κάρτα έχει εκδοθεί για συντομότερο χρονικό διάστημα, το γραφείο που έχει εξουσιοδοτήσει την έκδοση της κάρτας θα εγγυάται την ασφαλιστική κάλυψη στα γραφεία των χωρών όπου η κάρτα έχει ισχύ για χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής.

5. Σε περίπτωση που σύμβαση καταρτισθείσα μεταξύ δύο γραφείων ακυρωθεί σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 16 παράγραφος 3 σημείο 5, όλες οι πράσινες κάρτες που έχουν χορηγηθεί στο όνομα αυτών για χρήση εντός των αντίστοιχων επικρατειών, καθίστανται άκυρες και ανίσχυρες ευθύς ως καταστεί ενεργός η ακύρωση της συμβάσεως.

6. Σε περίπτωση ακυρώσεως ή αναστολής συμβάσεως κατά τους όρους του άρθρου 16 παράγραφος 3 σημείο 6, η περίοδος ισχύος που απομένει των πράσινων καρτών που χορηγήθηκαν στο όνομα των αντίστοιχων γραφείων για χρήση στις αντίστοιχες επικράτειές τους, θα καθορίζεται από το συμβούλιο των γραφείων.

Άρθρο 8

Επιβεβαίωση της ισχύος πράσινης κάρτας

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της ισχύος μιας αναγνωρισμένης πράσινης κάρτας, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα γραφείο, από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό, πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός τριών μηνών από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε, με την πάροδο της άνω προθεσμίας, η πράσινη κάρτα θεωρείται ισχύουσα.

Άρθρο 9

Πλαστές, αναρμοδίως ή παρανόμως τροποποιημένες πράσινες κάρτες

Πράσινες κάρτες που εμφανίζονται σε χώρα εντός της οποίας ισχύουν, φερόμενες ως εκδοθείσες υπό την αρμοδιότητα κάποιου γραφείου, καλύπτονται από την εγγύηση του γραφείου τούτου, ακόμη και εάν είναι πλαστές, ή έχουν τροποποιηθεί αναρμοδίως ή παρανόμως.

Ωστόσο, η εγγύηση του γραφείου δεν ισχύει στις περιπτώσεις όπου η πράσινη κάρτα συνδέεται με όχημα μη νομίμως καταχωρισμένου σε μητρώα στη χώρα του γραφείου αυτού, με εξαίρεση την περίπτωση που ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3.

ΤΜΗΜΑ III

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΕΚΜΑΡΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι σχέσεις των γραφείων βασίζονται σε τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη, με ορισμένες εξαιρέσεις.

Άρθρο 10

Υποχρεώσεις των γραφείων

Τα γραφεία τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος τμήματος, εγγυώνται, σε βάση πλήρους αμοιβαιότητας, την επανείσπραξη κάθε ποσού πληρωτέου σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία, το οποίο απορρέει από ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται όχημα με τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του κράτους εντός του οποίου έκαστο των γραφείων αυτών έχει αρμοδιότητα, είτε το όχημα είναι ασφαλισμένο είτε όχι.

Άρθρο 11

Η έννοια της συνήθους στάθμευσης

1. Η επικράτεια του κράτους συνήθους στάθμευσης του οχήματος καθορίζεται με βάση ένα από τα επόμενα κριτήρια:

1.1. την επικράτεια του κράτους του οποίου το όχημα φέρει πινακίδα κυκλοφορίας,

1.2. όπου δεν απαιτείται καταχώριση σε μητρώα για το συγκεκριμένο τύπο οχήματος, ωστόσο το όχημα φέρει πινακίδα ασφάλισης, ή διακριτικό σήμα ανάλογο με την πινακίδα κυκλοφορίας, με βάση την επικράτεια του κράτους έκδοσης της πινακίδας ασφάλισης ή του σήματος,

1.3. όπου δεν απαιτείται πινακίδα κυκλοφορίας, ούτε πινακίδα ασφάλισης του οχήματος ούτε διακριτικό σήμα ανάλογο για συγκεκριμένους τύπους οχημάτων, με βάση την επικράτεια του κράτους όπου ο κάτοχος του οχήματος έχει μόνιμη κατοικία.

2. Σε περίπτωση που όχημα το οποίο οφείλει να φέρει πινακίδα κυκλοφορίας και δεν φέρει αυτήν ή η πινακίδα αυτού δεν έχει εκδοθεί νομίμως ή δεν ισχύει πια, εμπλακεί σε ατύχημα, για το διακανονισμό των τυχόν αξιώσεων που γεννώνται από το ατύχημα, η επικράτεια εντός της οποίας έλαβε χώρα το ατύχημα θα θεωρείται ως τόπος συνήθους στάθμευσης του οχήματος.

Άρθρο 12

Εξαιρέσεις

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. επί οχημάτων καταχωρισμένων σε χώρες διάφορες από τις χώρες των γραφείων που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος τμήματος και στα οποία χορηγήθηκε πράσινη κάρτα από μέλος που ανήκει σε κάποιο από τα γραφεία αυτά. Σε περίπτωση ατυχήματος στο οποίο εμπλέκεται όχημα στο οποίο έχει χορηγηθεί πράσινη κάρτα, τα αντίστοιχα γραφεία οφείλουν να ενεργήσουν όπως ορίζεται στο τμήμα ΙΙ,

2. επί οχημάτων που ανήκουν σε ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εάν το κράτος στο οποίο είναι καταχωρισμένα σε μητρώα έχει υποδείξει στα άλλα κράτη κάποια αρχή ή φορέα επιφορτισμένο με την καταβολή αποζημίωσης στα ζημιωθέντα πρόσωπα, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα,

3. επί οχημάτων συγκεκριμένου τύπου ή επί οχημάτων που φέρουν ειδική πινακίδα κυκλοφορίας των οποίων η χρήση σε διεθνή κυκλοφορία υπόκειται κατά τις νομοθετικές διατάξεις της χώρας φιλοξενίας, στην υποχρέωση κατοχής εγκύρου πράσινης κάρτας ή συνοριακής ασφάλισης.

Ο κατάλογος των οχημάτων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 3 καθώς και ο κατάλογος των αρχών ή φορέων που διορίζονται στα άλλα κράτη, καταρτίζεται από κάθε κράτος και κοινοποιείται στο συμβούλιο των γραφείων από το γραφείο του κράτους αυτού.

Άρθρο 13

Επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης οχήματος

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης ενός οχήματος, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα γραφείο, από το γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό, πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός τριών μηνών από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε, με την εκπνοή της άνω προθεσμίας, θεωρείται ότι το όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του γραφείου αυτού.

Άρθρο 14

Διάρκεια εγγυήσεως

Τα γραφεία μπορούν να περιορίσουν τη χρονική ισχύ της εγγυήσεως που παρέχουν σύμφωνα με το άρθρο 10, σε σχέση με:

1. οχήματα με προσωρινή πινακίδα κυκλοφορίας, η μορφή της οποίας έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στο συμβούλιο των γραφείων. Στις περιπτώσεις αυτές, η ισχύς της εγγυήσεως είναι δωδεκάμηνη με έναρξη την ημερομηνία λήξεως της ισχύος όπως εμφανίζεται στην πινακίδα,

2. κάθε άλλο όχημα που εμπίπτει στο πεδίο διμερούς συμφωνίας που έχει καταρτισθεί με άλλα γραφεία και έχει γνωστοποιηθεί στο συμβούλιο των γραφείων.

Άρθρο 15

Μονομερής εφαρμογή των διατάξεων περί εγγυήσεως με βάση τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη

Με την επιφύλαξη τυχόν αντιθέτων νομοθετικών διατάξεων, τα γραφεία δύνανται να συμφωνήσουν τη μονομερή εφαρμογή του παρόντος τμήματος μέσα στα πλαίσια των διμερών σχέσεών τους.

ΤΜΗΜΑ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 16

Διμερείς συμφωνίες — 'Οροι

1. Τα γραφεία δύνανται να καταρτίζουν διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους με τις οποίες δεσμεύονται, στο πλαίσιο των αμοιβαίων σχέσεών τους, να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσης ενοποιημένης συμφωνίας, καθώς και τις (ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) που ορίζονται στην παρούσα.

2. Οι συμφωνίες αυτές θα καταρτίζονται και θα υπογράφονται σε τρία αντίτυπα από τα συμβαλλόμενα γραφεία, έκαστο των οποίων θα λαμβάνει ένα αντίγραφο. Το τρίτο αντίγραφο θα αποστέλλεται στο συμβούλιο των γραφείων, το οποίο, αφού συμβουλευθεί τα συμβαλλόμενα μέρη, θα ενημερώνει αυτά για την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταξύ τους συμφωνίας.

3. Οι συμφωνίες αυτές θα περιέχουν όρους που θα ορίζουν:

3.1. τα συμβαλλόμενα γραφεία, αναφέροντας την ιδιότητά τους ως μελών του συμβουλίου των γραφείων καθώς και τις επικράτειες για τις οποίες είναι αρμόδια,

3.2. τη δέσμευσή τους να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσας ενοποιημένης συμφωνίας,

3.3. τη δέσμευσή τους να τηρούν τις προαιρετικές διατάξεις τις οποίες τα μέρη έχουν από κοινού επιλέξει και συμφωνήσει να τηρούν,

3.4. αρμοδιότητες που παρέχονται αμοιβαία από τα γραφεία αυτά, στο όνομά τους και εκ μέρους των μελών τους, για τη φιλική διευθέτηση αξιώσεων ή την παραλαβή εξώδικων ή δικογράφων που πιθανόν να οδηγήσουν στην καταβολή αποζημίωσης για ατύχημα μέσα στα πλαίσια και τους σκοπούς της παρούσης ενοποιημένης συμφωνίας,

3.5. την επ' αόριστον διάρκεια της συμφωνίας, με επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε συμβαλλόμενου γραφείου να προβεί στην καταγγελία αυτής, με προειδοποίηση δώδεκα μηνών η οποία κοινοποιείται ταυτοχρόνως στον αντισυμβαλλόμενο και στο συμβούλιο των γραφείων,

3.6. την αυτόματη ακύρωση ή αναστολή της συμφωνίας σε περίπτωση που οποιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος παύει να φέρει την ιδιότητα του μέλους του συμβουλίου των γραφείων ή η ιδιότητα αυτή έχει ανασταλεί.

4. Υπόδειγμα μιας τέτοιας συμφωνίας προσαρτάται (παράρτημα III).

Άρθρο 17

Εξαίρεση

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 16, τα γραφεία των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ της 24ης Απριλίου 1972, να γνωστοποιήσουν την αμοιβαία αποδοχή της παρούσης ενοποιημένης συμφωνίας με πολυμερή συμφωνία η έναρξη ισχύος της οποίας καθορίζεται από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με το συμβούλιο των γραφείων.

2. Τα γραφεία κρατών που δεν είναι μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου δύνανται να συμμετέχουν στην πολυμερή αυτή συμφωνία τηρώντας τους όρους που θέτει η αρμόδια επιτροπή που προβλέπεται στο καταστατικό του συμβουλίου των γραφείων.

ΤΜΗΜΑ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 18

Διαδικασία

1. Κάθε τροποποίηση των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της γενικής συνέλευσης του συμβουλίου των γραφείων.

2. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω:

α) κάθε τροποποίηση των διατάξεων του τμήματος III εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της επιτροπής που προβλέπεται στο καταστατικό του συμβουλίου των γραφείων. Οι διατάξεις αυτές είναι δεσμευτικές για τα γραφεία τα οποία, παρόλο που δεν είναι μέλη της επιτροπής αυτής, επέλεξαν να εφαρμόζουν το τμήμα III στις συμβατικές τους σχέσεις με άλλα γραφεία·

β) κάθε τροποποίηση του άρθρου 4 παράγραφος 2 εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των γραφείων του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

ΤΜΗΜΑ VI

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 19

Ρήτρα διαιτησίας

Κάθε διαφορά ανακύπτουσα από ή σε σχέση με τις διατάξεις της παρούσας ενοποιημένης συμφωνίας θα επιλύεται με διαιτησία σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας του UNCITRAL (United Nations Commission on International Trade Law — Επιτροπή Ηνωμένων Εθνών για Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο) που ισχύουν.

Το συμβούλιο των γραφείων αποφασίζει για την αμοιβή των διαιτητών και τα έξοδα που δύνανται να απαιτηθούν.

Υπεύθυνος για την επιλογή των διαιτητών είναι ο πρόεδρος του συμβουλίου των γραφείων ή, εάν αυτός δεν είναι διαθέσιμος, ο πρόεδρος της επιτροπής επιλογής (Nomination Committee).

Το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από τρεις διαιτητές.

Η διαδικασία διαιτησίας θα διεξάγεται στα αγγλικά και τα γαλλικά.

ΤΜΗΜΑ VII

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ (ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ)

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα συμφωνία αποκτά ισχύ από την 1η Ιουλίου 2003. Από την ημερομηνία αυτή θα αντικαταστήσει κάθε σύμβαση ενιαίου τύπου και πολυμερή σύμβαση εγγυήσεως που έχει υπογραφεί μεταξύ των γραφείων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Παράρτημα I: Σύσταση αριθ. 5.

Παράρτημα II: Οδηγία 72/166/ΕΟΚ της 24ης Απριλίου 1972.

Παράρτημα III: Πρότυπο συμφωνίας μεταξύ των γραφείων (βλέπε την επόμενη σελίδα).

Το Γραφείο .....

μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων

και

Το Γραφείο .....

μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων

Διά του παρόντος δεσμεύονται να τηρούν τις διατάξεις αναγκαστικού δικαίου της ενοποιημένης συμφωνίας που υιοθετήθηκαν από την γενική συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων την 30ή Μαΐου 2002, καθώς και να τηρούν τις διατάξεις ενδοτικού δικαίου του τμήματος ..... Η δέσμευση αυτή θα ισχύει και για κάθε μελλοντική τροποποίηση της εν λόγω συμφωνίας.

Διά του παρόντος χορηγούν αμοιβαία αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν κάθε εξώδικο ή δικόγραφο που πιθανόν να οδηγήσει στην καταβολή αποζημίωσης ή τη φιλική διευθέτηση κάθε αξίωσης η οποία απορρέει από ατυχήματα, μέσα στα πλαίσια της ενοποιημένης συμφωνίας.

Η παρούσα συμφωνία είναι αόριστης χρονικής ισχύος. Ωστόσο, κάθε συμβαλλόμενος δύναται να καταγγείλει αυτήν με προειδοποίηση δώδεκα μηνών. Η κοινοποίηση της καταγγελίας θα επιδίδεται ταυτόχρονα στον αντισυμβαλλόμενο και στον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου των Γραφείων.

Συμφωνείται περαιτέρω ότι η παρούσα συμφωνία θα λήγει ή θα αναστέλλεται αυτομάτως σε περίπτωση που οποιοσδήποτε συμβαλλόμενος απωλέσει την ιδιότητά του ως μέλους του Συμβουλίου των Γραφείων ή εάν αυτή ανασταλεί.

Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συμφωνίας θα γνωστοποιηθεί στα συμβαλλόμενα μέρη από τον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου των Γραφείων μετά τη λήψη αντιγράφου αυτής υπογεγραμμένου από τα δύο μέρη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΒΕΛΓΙΟ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΕΛΒΕΤΙΑ (και ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ)

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΚΥΠΡΟΣ

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

2. Οχήματα που ανήκουν σε στρατιωτικές δυνάμεις και στο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό που διέπονται από διεθνείς συμβάσεις.

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

2. Στρατιωτικά οχήματα που διέπονται από διεθνείς συμβάσεις.

ΔΑΝΙΑ (και οι ΦΕΡΟΕΣ ΝΗΣΟΙ)

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

2. Στρατιωτικά οχήματα που διέπονται από διεθνείς συμβάσεις.

ΓΑΛΛΙΑ (και ΜΟΝΑΚΟ)

Στρατιωτικά οχήματα που διέπονται από διεθνείς συμβάσεις.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ (και ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ, ΤΟ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ και η ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΜΑΝ)

Οχήματα του ΝΑΤΟ υποκείμενα στις διατάξεις της σύμβασης του Λονδίνου της 19ης Ιουνίου 1951 και του πρωτοκόλλου των Παρισίων της 28ης Αυγούστου 1952.

ΕΛΛΑΔΑ

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας. (Εφαρμόζεται στα ατυχήματα που συνέβησαν στην ή μετά την 1η Οκτωβρίου 1993).

2. Οχήματα που ανήκουν σε διακυβερνητικούς οργανισμούς (πράσινες πινακίδες που φέρουν τα γράμματα «CD» και «ΔΣ» και δίπλα τον αριθμό κυκλοφορίας).

3. Οχήματα που ανήκουν σε στρατιωτικές δυνάμεις και στο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό του ΝΑΤΟ (κίτρινες πινακίδες που φέρουν τα γράμματα «ΞΑ» και δίπλα τον αριθμό κυκλοφορίας).

4. Οχήματα που ανήκουν στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις (πινακίδες που φέρουν τα γράμματα «ΕΣ»).

5. Οχήματα που ανήκουν στις συμμαχικές δυνάμεις στην Ελλάδα (πινακίδες που φέρουν τα γράμματα «AFG»).

6. Οχήματα που φέρουν πινακίδες δοκιμών (λευκές πινακίδες που φέρουν τα γράμματα «ΔΟΚ» και δίπλα τετραψήφιο αριθμό κυκλοφορίας).

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΙΤΑΛΙΑ (και η Δημοκρατία του ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ και το ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ)

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

2. Οχήματα ανήκοντα σε ένοπλες δυνάμεις και στο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό που διέπονται από διεθνείς συμβάσεις (όπως, για παράδειγμα, η πινακίδα «AFI» και οι διεθνείς οργανισμοί όπως το ΝΑΤΟ).

3. Οχήματα χωρίς πινακίδες κυκλοφορίας (ειδικότερα μηχανοκίνητα δίκυκλα).

4. Γεωργικά μηχανήματα (όπως τρακτέρ, τα ρυμουλκούμενά τους και όλα τα άλλα οχήματα που έχουν σχεδιασθεί ειδικά για γεωργική εργασία).

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

1. Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας. (Εφαρμόζεται στα ατυχήματα που έλαβαν χώρα στην ή μετά την 1η Οκτωβρίου 1993).

2. Ιδιωτικά οχήματα που ανήκουν σε ολλανδικό στρατιωτικό προσωπικό και στις οικογένειές τους που σταθμεύουν στη Γερμανία.

3. Οχήματα που ανήκουν σε γερμανικό στρατιωτικό προσωπικό που σταθμεύει στις Κάτω Χώρες.

4. Οχήματα που ανήκουν σε πρόσωπα τοποθετημένα στα αρχηγεία των συμμαχικών δυνάμεων της Κεντρικής Ευρώπης.

5. Υπηρεσιακά οχήματα των στρατιωτικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

1. Γεωργικά μηχανήματα και μηχανικός αυτοκινούμενος εξοπλισμός για τα οποία δυνάμει της πορτογαλικής νομοθεσίας δεν απαιτείται πινακίδα κυκλοφορίας.

2. Οχήματα που ανήκουν σε ξένα κράτη και σε διεθνείς οργανισμούς των οποίων η Πορτογαλία είναι μέλος: (λευκές πινακίδες — κόκκινα στοιχεία που φέρουν στο επάνω μέρος τα γράμματα «CD» ή «FM»).

3. Οχήματα που ανήκουν στο πορτογαλικό κράτος: (μαύρες πινακίδες — άσπρα στοιχεία, που φέρουν στο επάνω μέρος τους τα γράμματα «AM», «AP», «EP», «ME», «MG» ή «MX», ανάλογα με την κρατική υπηρεσία στην οποία ανήκουν).

ΣΟΥΗΔΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Οχήματα με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας εμπλεκόμενα σε ατυχήματα τα οποία συνέβησαν περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία λήξης ισχύος που αναγράφεται στις προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΡΗΤΡΕΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

Η διάταξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 του γενικού κανονισμού δεν εφαρμόζεται στο Bureau Central Français έως ότου τροποποιηθούν ανάλογα οι γαλλικές κανονιστικές διατάξεις ή έως ότου υπογραφεί σύμβαση που να επιτρέπει την εφαρμογή αυτής της διάταξης.

ΙΤΑΛΙΑ

Η διάταξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 του γενικού κανονισμού δεν εφαρμόζεται στο Ufficio Centrale Italiano (UCI) έως ότου τροποποιηθούν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο, οι κανονιστικές διατάξεις που εφαρμόζονται στη χώρα αυτή προκειμένου να εξασφαλιστεί το συμβιβάσιμό τους με το δίκαιο αυτό.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Η διάταξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 του γενικού κανονισμού δεν εφαρμόζεται στο Gabinete Português de Carta Verde έως ότου τροποποιηθούν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο, οι κανονιστικές διατάξεις που εφαρμόζονται στη χώρα αυτή προκειμένου να εξασφαλιστεί το συμβιβάσιμό τους με το δίκαιο αυτό.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Η διάταξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 του γενικού κανονισμού δεν εφαρμόζεται στο Swiss National Bureau of Insurance έως ότου τροποποιηθούν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο, οι κανονιστικές διατάξεις που εφαρμόζονται στη χώρα αυτή προκειμένου να εξασφαλιστεί το συμβιβάσιμό τους με το δίκαιο αυτό.